

PL

JAK ZOSTAĆ PRAWIE IDEALNYM POLITYKIEM

Gra powiązana z grą fabularną
dla uczniów w wieku 15-18 lat

parlamentarium

BYĆ POLITYKIEM PRZEZ JEDEN DZIEŃ – CO TRZEBA UMIEĆ

Gratulacje! Zakończyliście z powodzeniem udział w grze fabularnej w Parlamentarium, w czasie której mieliście okazję wcielić się w rolę posła do Parlamentu Europejskiego i przedyskutować ze swoją partią dwie proponowane dyrektywy.

Negocjacje w sprawie dyrektyw dotyczących „solidarnego zaopatrzenia w wodę” oraz „identyfikacji osób” nie są dalekie od rzeczywistej pracy posłów do PE.

Oni również

- zbierają informacje pod presją czasu;
- oceniają wartość otrzymanych informacji;
- określają stanowisko własnej partii politycznej i bronią go wobec innych grup;
- negocjują i znajdują kompromis, by osiągnąć określony wynik;
- muszą jasno wyrażać swoje stanowisko – nie tylko we wzajemnych relacjach, lecz również w kontaktach z prasą i opinią publiczną.

Pracę posłów do PE dodatkowo utrudnia fakt, że muszą sobie radzić z tymi wszystkimi zadaniami w różnych językach i miejscach.

Co podobało Wam się najbardziej w odgrywaniu roli posła do PE? Która część gry była dla Was szczególnie interesująca? Czy któreś części były zbyt trudne albo stresujące?

JAK TO DZIAŁA

DEFINICJE

Bycie skutecznym politykiem wymaga wielu umiejętności. Pierwszą jest zrozumienie wszystkich technicznych terminów stosowanych w procesie stanowienia prawa na szczeblu europejskim.

UNIA EUROPEJSKA: Unia Europejska (UE) liczy obecnie 28 państw członkowskich. Choć wszystkie są niezależnymi państwami (co znaczy, że mogą samodzielnie decydować o swoich ustawach i organizacji), zgodziły się jednak stosować wspólne przepisy w szeregu obszarów. Czynią to szczególnie w przypadkach, gdy wiele różnych przepisów krajowych utrudniałoby bardzo wymianę (np. towarów) albo gdy środki konieczne do rozwiązania danego problemu wykraczają poza granice jednego państwa (na przykład w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego).

TRAKTAT (LIZBOŃSKI): Dokument ten określa obszary, w których państwa członkowskie przyjmują wspólne przepisy, określa etapy procesu stanowienia prawa i definiuje obywatelstwo UE.

OBYWATELSTWO UE: Każda osoba, która ma obywatelstwo jednego z krajów UE, jest automatycznie obywatelem UE. Obywatelstwo UE nie zastępuje obywatelstwa krajowego. Jeżeli jesteś obywatelem Europy, rzuć okiem na swój paszport – potwierdza on zarówno Twoją narodowość, jak i obywatelstwo UE.

DYREKTYWA: Tak nazywana jest (większość) ustaw na szczeblu UE. Są nazywane „dyrektywami”, ponieważ wytyczają ogólny cel, który mają osiągnąć wszystkie kraje UE, pozostawiając określenie szczegółów państwom członkowskim (można więc powiedzieć, że wskazują kierunek ustawodawcom krajowym). Czasem państwa członkowskie przyjmują dodatkowe, powiązane przepisy, które są bardziej szczegółowe i muszą być stosowane na szczeblu krajowym.

Uwaga: Nie należy mylić Rady Ministrów z RADĄ EUROPEJSKĄ ani z RADĄ EUROPY. RADĘ EUROPEJSKĄ tworzą szefowie państw lub rządów państw członkowskich UE i zazwyczaj podejmuje ona decyzje lub wydaje zalecenia dotyczące najważniejszych priorytetów i inicjatyw, które powinny opracować Komisja, Rada Ministrów i Parlament Europejski. RADA EUROPY składa się z 47 państw członkowskich i zajmuje takimi kwestiami jak demokracja, praworządność i prawa człowieka – jest ona główną europejską organizacją praw człowieka. Nie może ona wydawać przepisów. Podobnie jak Parlament Europejski, RADA EUROPY ma swoją główną siedzibę w Strasburgu.

Aby pracować skutecznie w Parlamencie Europejskim, musicie też znać najważniejsze instytucje europejskie.

Główne Instytucje:

KOMISJA EUROPEJSKA: Komisja Europejska (KE) jest „organem wykonawczym” UE. Jest ona złożona z 28 komisarzy (po jednym z każdego państwa członkowskiego), którzy są niezależni i reprezentują interesy całej UE. KE proponuje europejskie przepisy i dba o to, by były poprawnie stosowane. Jednak sama nie przyjmuje przepisów. To zadanie Parlamentu Europejskiego i Rady Ministrów.

W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM zasiada 751 posłów, którzy są wybierani bezpośrednio przez obywateli wszystkich 28 państw członkowskich i tworzą kilka grup politycznych. Parlament Europejski reprezentuje więc obywateli UE. Negocjuje on i przyjmuje europejskie przepisy wraz z Radą Ministrów.

W skład RADY MINISTRÓW wchodzi po jednym ministrze z każdego państwa członkowskiego. Ponieważ Unia Europejska zajmuje się wieloma różnymi obszarami, takimi jak rolnictwo, sprawy zagraniczne, środowisko czy transport, w rzeczywistości nie ma tylko jednej Rady Ministrów, lecz wiele różnych. Rada Ministrów reprezentuje rządy państw członkowskich i musi uzgadniać nowe przepisy z Parlamentem Europejskim.

Główne Podmioty w Parlamencie Europejskim:

POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO: posłowie do Parlamentu Europejskiego są wybierani bezpośrednio na pięcioletnią kadencję. Posłowie o podobnych poglądach politycznych tworzą, niezależnie od ich kraju pochodzenia, GRUPĘ POLITYCZNĄ. Tak więc w Parlamencie Europejskim grupy powstają w oparciu o przynależność polityczną, a nie narodową. Nowa grupa polityczna w Parlamencie Europejskim może powstać tylko, jeżeli liczy co najmniej 25 posłów reprezentujących przynajmniej 7 państw członkowskich.

KOMISJE: komisja jest organem, w którego ramach posłowie należący do różnych grup politycznych spotykają się, aby przedyskutować tematy z konkretnych obszarów polityki (np. ochrony środowiska, polityki zagranicznej czy spraw gospodarczych). W Parlamencie jest ponad 20 takich komisji i to w ich obrębie wykonuje się dużą część prac przygotowawczych związanych z nowymi przepisami. Pamiętacie? Uczestniczyliście w posiedzeniach komisji podczas gry fabularnej.

SESJA PLENARNA: to okres podejmowania decyzji przez cały Parlament Europejski. W komisji tylko niektórzy posłowie do PE spotykają się i omawiają niektóre proponowane przepisy, tymczasem sesje plenarne to posiedzenia, na których zbierają się wszyscy posłowie do PE, by omawiać wszystkie proponowane przepisy, które zostały przyjęte przez komisje. Czy zabieraliście głos na sesji podczas gry fabularnej?

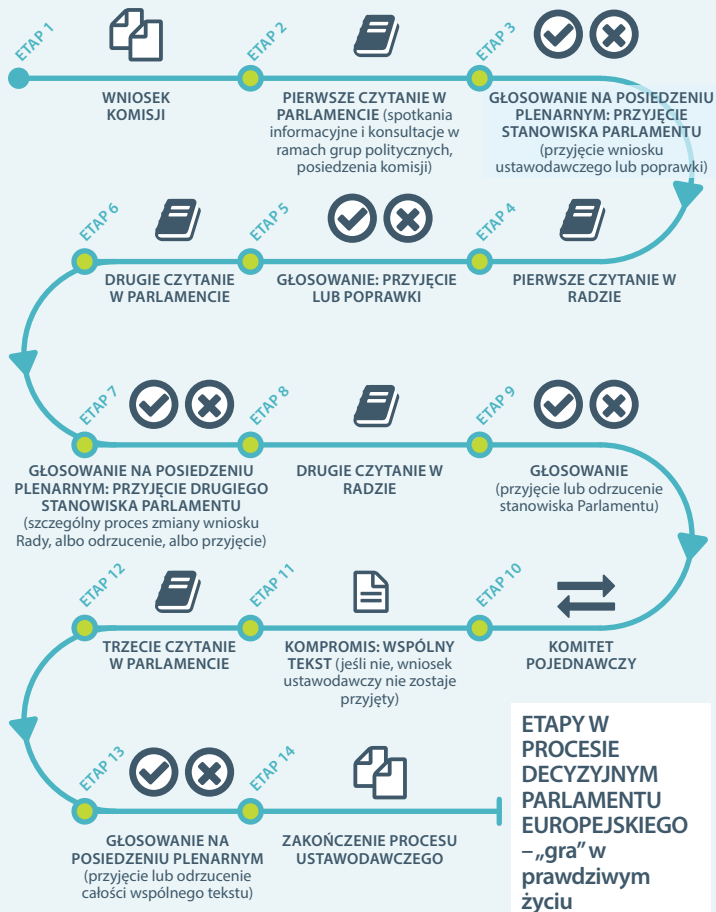

POPRAWKA: propozycja zmiany projektu aktu prawnego.

CZYTANIE: kiedy Parlament i Rada spotykają się i podejmują decyzję w sprawie propozycji danego aktu prawnego.

JAK ZOSTAĆ PRAWIE IDEALNYM POLITYKIEM

DALSZE INFORMACJE:

Parlament i Rada pracują równolegle, jednak z reguły Parlament Europejski jako pierwszy „przyjmuje” formalnie swoje stanowisko. Kiedy swoje stanowisko przyjmuje Rada, musi jednocześnie zdecydować, czy zaakceptuje zmiany, o które występuje Parlament.

OSIĄGNIĘCIE POROZUMIENIA:

Przyjęcie przepisów europejskich wymaga uzgodnienia wspólnego tekstu przez Parlament i Radę. Jak instytucje te osiągną porozumienie? Odbyna się to w ramach procedury obejmującej maksymalnie 3 etapy (nazywane „czytaniami”), które prowadzą do kompromisu.

Oto szczegółowy opis tego procesu:

Etap 1: Rada i Parlament Europejski analizują wnioski Komisji. Gromadzonych jest wiele informacji, głównie za pośrednictwem konsultacji z akredytowanymi lobbystami, zainteresowanymi stronami, obywatelami i innymi podmiotami. *Czy pamiętacie, jak zbieraliście informacje podczas gry fabularnej?*

Grupy pracujące nad danym wnioskiem nazywają się KOMISJAMI PARLAMENTARNYMI w Parlamencie i GRUPAMI ROBOCZYMI w Radzie.

PIERWSZE CZYTANIE: Parlament i Rada na początku głosują osobno nad wnioskiem.

Etap 2: Jeżeli instytucje nie osiągną zgody (co zdarza się często), przechodzą do drugiej fazy, w czasie której rozważają możliwe kompromisy. Grupa robocza i komisja parlamentarna spotykają się ponownie i pod koniec tej fazy Rada i Parlament głosują nad proponowanym tekstem po raz drugi. Jest to *drugie czytanie*.

Etap 3: Jeżeli po drugim czytaniu obie strony nadal nie są w stanie uzgodnić wspólnego tekstu, mogą skorzystać z ostatniej szansy: zostaje powołany *komitet pojednawczy*, który ma znaleźć ewentualne rozwiązanie. Na posiedzeniu pojednawczym przedstawiciele Parlamentu Europejskiego i Rady spotykają się w celu wypracowania kompromisu. Posiedzenia te odbywają się często pod dużą presją czasu i porozumienie zostaje osiągnięte wczesnym rankiem po wielu godzinach negocjacji. Jeżeli nie dojdzie do porozumienia na tym etapie, proponowane przepisy zostają definitywnie odrzucone.

Na pewno dziwicie się, dlaczego procedura ta ma tyle kroków. Pewnie zastanawiacie się, czy to naprawdę konieczne.

Pomyślcie jednak, że tylko taki przebieg tego procesu zapewnia uwzględnienie różnych perspektyw i punktów widzenia!

UWAGI DOTYCZĄCE PISANIA MANIFESTU

- Musicie mieć wizję.
- Określcie swoje cele i przygotujcie strategię ich realizacji.
- Znajdźcie pięć argumentów, które przekonają ludzi, by głosowali za Waszą dyrektywą.
- Piszcie z przekonaniem, zwięźle i na temat, używajcie zrozumiałego języka.
- Bądźcie kreatywni i konstruktywni przy wyrażaniu Waszych idei.

Wiecie już więcej na temat metod pracy Parlamentu Europejskiego, teraz więc Wasza kolej, by stworzyć grupę polityczną i zaproponować przepisy dotyczące kwestii, której jesteście zagorzałymi zwolennikami.

Postępujcie według poniższych instrukcji i zobaczcie, czy uda Wam się przekonać kolegów i koleżanki do głosowania za Waszą propozycją.

1. **Stwórz grupę polityczną złożoną z członków o podobnych do Twoich przekonaniach.**
2. **Wybierzcie wspólnie nazwę Waszej grupy politycznej.**
3. **Napiszcie manifest grupy.**
4. **Wybierzcie sprawę, w której obronie chcecie wystąpić.**
5. **Złóżcie propozycję polityczną, do której przyjęcia chcielibyście przekonać Parlament.**
6. **Wygłoście przemówienie przed innymi grupami politycznymi (koledzy i koleżanki z klasy), by poprzeć stanowisko Waszej grupy dotyczące tej propozycji.**

Po każdym przemówieniu będziecie głosować, która grupa polityczna w najbardziej przekonujący sposób broniła swojej sprawy.

Podejmijcie wyzwanie, by zapewnić Waszej grupie zwycięstwo!

